ſündimisse kulutusse Pühha monnes paikas pattuks raisatakse. Eest sedda polle kuigi kaua weel, et Allotagguse rahwa peále sedda rägiti, et sealt innimessed sel päwal kõrtsi tormanud, nored, wannad, meeste- ja naesterahwas, Maarja punna joma, ning peti maialgi sedda kõlwatumad pruki. Marrid ja Maarjad siis piddiwad teistele jua andma, ning woeti sedda tühja usko jomisse himmo wabbandamisseks, et kes Maarja punnata jääb, sedda seäsed ärrasõwad, agga kes jo hommiko warra enne päwatouso hästi õllut ja wina wõttab, keige se aasta peab punnane ja prisk ollema. — Karjane, kes teiste ette püab jouda, jodab ka Maarjapääw hommiko külla perremehhed ja perrenaesed; karjane, kel sedda kiret ei olle, otab Jürripäwani. Maarjapäwal ka monnes paikus kapstamaad kaewatakse ja küttistakse, ja kapsta semet mahhatehhakse, selle usso peále, et pühha neitsit Maarja siis taimed külma eest peab hoidma. Sedda usko on marahwas ta Saksarahwa käest ennesele pärrinud, kes seddagi ütlewad, et kui Maarja õse külmetab, siis peab weel 40 ööd külmetama. — Rannamehhed wannast ka sel päwal läksid merrele, kallo püüdma, lotes et siis neil sel aastal ikka rohke saak piddi ollema. Mis se kül muud keik on, kui Jummala sannas keeldud päwade ärrawallitseminne!

Somerahwas ka, enne Lutterusse õige usso ülleswõtmist, neitsi Maarjat otsego Jummalaks tõstsid ja temma peále ennam lootsid kui ellawa Jummala peále. Auustasid nemmad tedda, nenda kui mullo jo marahwastki nimmetasime, nurga naeste peästjaks, agga peálegi weel warjajaks ja hoidjaks tõbbede, katko, hawade ja tullekahjude wasto; kiitsid tedda ka targa wälskeri, arstimisse rohtude tundja ja oskaja salwikeetja ollewad, ning ütlesid sedda allandlikko Jummala ümmardajat sidiridis käiwad, pitk sabba tagga, ja kuld kulp käes. Maarja piddi ka nende linno ja kedrust kaitsma, sest siis jäti Maarja päwal kedrusse tõõd seisma. Ka need, kes alles oskamatta, merre peále ollid läinud, kui merrehäddasse juhtusid sattuma, hüüdsid Maarjat appi, et isse piddi